

da jeg fremsatte Lovforslaget, saa angav jeg Forslagets Diemed, nemlig at værne om vor Smørproduktion i dobbelt Retning, dels saaledes, at man her i Landet ikke kom til at købe Kunstsmør for Smør, forsaavidt saadant kan forebygges gennem Lovgivningsbestemmelser, dels saaledes, at vi søgte at flikke vor Exports Renomee i England, og jeg fastholder dette ganske bestemt. Det ærede Medlem og jeg, saavel som de fleste ærede Medlemmer, som have havt Ordet, have været enige om, at dette Diemed var berettiget, derom har der ikke været Uenighed; kun mente ærede Medlemmer, at Lovforslaget gik for vidt, stod ud over Maalet, og det ærede Medlem, som jeg nylig nævnte, udtrykte det efter min Mening mest koncist, idet han sagde: Det er et Forbud mod Kunstsmør. Et saadant har ikke været tilfaldt, det følger af sig selv. Det er min Overbevisning, at hvis dette Lovforslag blev ophøiet til Lov, saaledes som det foreligger her, saa vilde det ikke være et Forbud. Vi kunne jo altid nærmere forhandle om § 6, naar vi ere enige om, at det i det Hele er rigtigt at foretage Skridt her, men det er maaste dog naturligt, at jeg allerede nu søger at vise, at Lovforslaget ikke er noget Forbud, ikke tilfaldt noget Forbud og ikke vil være noget Forbud mod Kunstsmør. Lad os for det Første blive enige om, hvad Kunstsmør er. Det kunde være, at en Del af Uenigheden stikker i, at vi ikke kunne blive enige om det. En Taler, der nylig havde Ordet, nævnte det, og jeg skal gaa ind paa samme Punkt. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3de Valgkreds (Tauber) sagde i Gaar, at Kunstsmør er Fedtstoffer af forskjellig Art, der er blandet med Smør. Det fastholdt det ærede Medlem, og det synes ogsaa andre ærede Medlemmer at gaa ud fra, saaledes f. Ex. det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pingel), allefammen mente de, at Smør nødvendigvis maa blandes med Kunstsmør, og de troede ogsaa, at Fløde maatte blandes deri, og derfor modsatte de sig § 6. Tilgædes troede de, at Smørfarve nødvendigvis eller omtrent nødvendigvis bør blandes i Kunstsmør. Men alt dette hencægter jeg, det er altsammen ikke rigtigt. Kunstsmørret er et Produkt, der fremkommer derved, at Fedtstoffer, billige Fedtstoffer, i alt Fald Fedtstoffer, der ere billigere end Smør, præpareres. Oprindeligt brugte man Talg, senere har man brugt Svinesfedt, altsaa dyriske Fedtstoffer, men nu anvender man ogsaa Plantefedtstoffer. Omfat i Oleomargarin bringes de i flydende Tilstand, opvarmes og sammenarbejdes med Mælk. Mælk er nødvendig for at faae

Kunstsmør, men Fløde og Smør ikke. Dette er Sagens Begyndelse, og endnu den Dag i Dag gaar der meget Kunstsmør i Handelen, som er fabrikeret paa den Maade og kun med Mælk. Men saa var det, at man gik videre, saa nøiedes man ikke med dette Surrogat, som efter min Mening staar paa en berettiget Plads mellem Smør og Svinesfedt, idet det nemlig er bedre end Svinesfedt, men ikke saa godt som Smør. Man kan løfte det i sanitær og fysiologisk Henseende saa høit, man vil, det er dog aldeles ikke godtgjort, at det er et saa godt og uskadeligt Næringsmiddel som Smør. Det er nu imidlertid Noget, der kan staae hen, men i alt Fald er det bedre renset og i det Hele bedre fabrikeret end Svinesfedt. Det er altsaa berettiget paa sin Plads; men efter min Mening kun paa den Mellemplads, hvor det naturlig hører hjemme. Men saa skulde man høre op og gjøre det finere; derved kom Indblandingen med Smør og Fløde og Smørfarve, og saa stræbte man efter at fremstille et Produkt, som lignede Smør i Farve, Smag og Lugt. Det oprindelige Kunstsmør — og der findes endnu noget af det — er efter min Mening et meget godt og forsvarligt Næringsmiddel, som adskiller sig fra Smør ved Synet, Lugten og Smagen. Men naar man ikke vil skuffe, hvori ligger da Interessen for at bringe Kunstsmørret til at ligne Smør? Jeg ser ikke, hvori den ligger. Den kan umulig ligge hos Fabrikterne. Fabrikterne her til Lands af hvilke der jo kun er nogle enkelte — jeg fjender ikke dem i Udlandet — er hæderlige Folk, der kæmpe med aabent Bist, og som endog forsvare sig i Bladene, hvilket jeg respekterer, men Forsvaret er naturligvis ensidigt. Vi Andre, der skulle se objektivt paa Sagen, ere berettigede til at sige: Hvilken Interesse have Fabrikterne i, at Kunstsmørret absolut skal ligne Smør? Skulde det være det, at de da faae højere Pris derved? Det kan være muligt i enkelte, men ikke i ret mange Tilfælde. Fabrikterne sige: Det, vi ville fabricere og sælge, det er Kunstsmør, de ville altsaa ikke give det ud for Andet. Man kan ikke sige, at de onste, at de Detailhandlere, der salbyde deres Smør, skulle udgive det for noget Andet, saa at Folk stufes ved Udseendet; jeg ser altsaa ikke, at de Herrer Fabrikter kunne have nogen Interesse i, at Produktet ikke er let kjendeligt. Nu komme Konsumenterne, som skulle nyde det, og ganske særlig Smaafolk, de fattige, de, der af økonomiske Hensyn nødes til at spise Kunstsmør i Stedet for Smør. Hvor ligger deres Interesse? Tro de Herrer, at Smaafolks og Fattigfolks Interesse er den, at de skulle staa og ikke kunne se, hvad der